DODD'S KIDNEY PILLS
FOR ALL KIDNEY DISEASES
RHEUMATISM
BRIGHT'S DISEASE
DIABETES BACKACHE
No. 4087 THE PROPRIETORS

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen

SWEDISH WEEKLY

P. M. DAHL, Managing Editor

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd. a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man. TELEPHONE: A-9011

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 27 augusti 1925.

DEN EKONOMISKA BETYDELSEN AV ÅRETS SKÖRD.

HUR stor penningsumma komma Canadas farmare att förfoga över i år? Denna och liknande frågor sysselsätta f. n. icke blott våra farmare, utan även landets affärs- o. finansmän. Det är icke heller att förundra sig över, att det allmänna intresset nu som bäst koncentrerar sig kring skörderapporterna, ty affärsförhållandena under den kommande hösten och vintern äro till allra största delen beroende på präriernas avkastning och den internationella efterfrågan på vårt vete.

Gång efter annan får man från håll, varest man icke har kännedom om de metoder, som numera begagnas vid beräknandet av våra skördar, höra, att förutsägningarna om så eller så stora skördar äro ungefär detsamma som att "räkna kycklingarna innan de blivit kläckta." Men den, som någorlunda känner till beräkningsmetoderna i ovannämnda fall, vet, att man kan sätta full tillit till de skörderapporter, som officiellt utsändas från, låt oss säga, den 10 augusti. Beräkningen av skörden utföres numera på ett vetenskapligt sätt, och den är därför fullt pålitlig.

Då vi sålunda från regeringshåll upplysas om, att Canada i år kommer att inhösta cirka 375 miljoner bushels vete, 460 miljoner bushels havre, 86 miljoner bushels korn och 10½ miljon bushels linfrö, ha vi en ganska säker basis, på vilken höstens och vinterns affärsvolym kan beräknas och planeras.

Även med beräkning för oförutsedda händelser, som i elvte timmen kunna reducera bushelantalet av vår skörd, kunna vi med säkerhet säga, att vi i år komma att inhösta närmare 100 miljoner bushel mer vete, än vad som var fallet förlidet år. Enbart detta kommer att giva våra farmare $150,000,000 mer att förfoga över, än vad de hade 1924.

Med så att säga en stor skörd på våra händer tränger sig naturligtvis den frågan inpå oss: Vad pris komma vi att få för densamma? På denna fråga vilja vi med hjälp av olika experters utsago söka giva ett svar.

Canadas totalinkomst från jordbruket var förlidet år $1,453,000,000; och vi kunna med säkerhet säga, att inkomsten för innevarande år skall bliva betydligt större. Det är visserligen tvivelaktigt, om vi under den kommande säsongen skola få uppleva den nästan ursinniga marknadstendens, som förlidet år sände vetepriserna upp över $2.00-märket. Å andra hand kunna vi nämna, att vissa institutioner, vars funktion är att samla statistik och andra upplysningar angående världens sädesskörd, hålla före, att sädespriserna ha en tendens, som visar till en jämförelsevis stadig men dock stigande nivå.

The Sears-Roebuck Agricultural Foundation omfattar bl. a. ett s. k. forskningsdepartement, som undersöker förhållandena å vetemarknaden. Denna avdelnings direktör, mr P. V. Ewing, har gjort det något djärva påståendet, att vetet kommer att inbringa $2.00 per bushel, innan 1925 års skörd är inbergad. Hans förutsägning om högre vetepriser är baserad på rapporter från 3,600 lokalrepresentanter och noggrannt studium av all tillgänglig statistik. Hans slutledningar lyda som följer: "En brist på närmare 200 miljoner bushels vintervete (jämfört med förlidet år) kommer att göra sig mycket kännbar. Världens reservförråd eller den s. k. "carry-over" visar en minskning på nära nog 150 miljoner bushels. Vårvetet ser lovande ut, men avkastningens kvalitet kommer möjligen att försämras, ju närmare det lider mot skörden. (Detta med avseende på förhållandena i Förenta Staterna.) Enligt bästa möjliga beräkningar kommer hela Förenta Stzternas veteskörd icke att överstiga 465 miljoner bushels. Hela denna skörd kommer att tagas i anspråk för inhemskt bruk. Vid sidan därav måste efterfrågan på vissa mjölsorter, som gör sig gällande i utlandet, tillgodoses. Och vi kunna därför med all säkerhet säga, att Förenta Staterna kommer att exportera från 50 till 100 miljoner bushels vete. Detta kommer i sin tur att ställa oss på importbasis, och en brist uppstår, som endast kan tillgodoses genom importering av canadensiskt vete."

Förenta Staternas alltjämnt ökade beroende på canadensiskt vete är av vital betydelse för oss här i landet; det är dollars och cents tillförda varje i Canada boende individs plånbok. Detta beroende, enligt **Calgary Heralds** syn på saken, "kommer otvivelaktigt att nå en punkt, då den amerikanske konsumenten kommer att fordra, att de nu rådande importtullarna å canadensiskt vete skola upphävas. Man kan icke begära, att det amerikanska folket skola känna sig nöjda med att se canadensiskt vete få fri införsel (in bond) till Förenta Staterna för att där malas till mjöl och sedan utskeppas till andra länder, medan de själva äro i behov av vete och mjöl." **Telegraph Journal** i St. John, N. B., tolkar sagda förhållande sålunda: "I den händelse Förenta Staterna nu är i behov av canadensiskt vete för att fylla bristen av sin egen skörd, kommer det inom kort att varje år behöva allt större och större kvantiteter av vårt vete för att tillgodose den hastigt växande folkmängden. När det kommer därhän, skall man med all säkerhet upphäva den importtull, som nu satts på Canadas vete. Den canadensiske farmaren behöver endast lugnt avvänta några års förlopp för att erhålla en stor och förtjänstbringande marknad på andra sidan gränsen."

Den alltjämnt tilltagande efterfrågan på canadensiskt vete å den internationella marknaden är också av stor betydelse. Världens veteareal i år säges vara ungefär densamma som för 1924. Förlidet år utgjorde denna areal 191,000,000 acres, jämfört med 195,000,000 acres 1923. För att mota de mest krävande behoven påstå sakkännare, att arealen borde ha varit större, än vad den var 1923, men i stället se vi att den är mindre.

En annan framstående faktor, som av **Toronto Globe** utpekas som en betydelsefull sådan, är den, att två länder, vilka förut exporterat stora kvantiteter vete, i år icke kunna göra sig förnimbara på världsmarknaderna. I stället för att exportera vete kommer Ryssland således att importera en försvarlig mängd av denna så viktiga livsförnödenhet. Förenta Staterna är, som redan påpekats, på vad vi kalla inhemsk basis, d. v. s. det vete, som odlas i U. S., kommer att tagas i anspråk för inhemsk förbrukning. Under perioden 1920—24 har Förenta Staterna i medeltal exporterat 256 miljoner bushels vete eller dess ekvivalent i mjöl årligen. Man kan därför säga, att denna sädesmängd nu undandragits från den internationella marknaden. Således kvarstår blott den europeiska skörden och konkurrensen från Indien, Argentina och Australien. 1920—24 utgjorde den gemensamma medeltalsexporten från dessa tre länder cirka 229 miljoner bushels, under det att Canada ensamt exporterade 245 miljoner bushels vete eller dess ekvivalent i mjöl.

Senaste underrättelser från Indien giva vid handen, att detta lands exportöverskott av vete för i år blir helt obetydligt, och vilket under alla omständigheter under något år icke överskridit 24 miljoner bushels. Mot denna minskning i exporten måste vi taga i beräkning den konkurrens, som kommer att uppstå genom en ymnig skörd i Europa. Prof. Patton, ekonomist vid Alberta universitet och en välkänd auktoritet på området, har dock yttrat, att de europeiska länderna själva konsumera mer vete nu, än vad de gjorde före kriget. Han påpekar i samband härmed vidare, att västra och centrala Europas länder i år måste importera större mängder av vete, än vad de gjorde före kriget. Dessa länder importerade under perioden 1923-24 550 miljoner bushels vete, eller ungefär detsamma, som importerades 1914. Å andra hand måste vi lämna rum för det faktum, att vissa europeiska länder nu ha en minskad köpkraft, vilket naturligtvis kommer att vara av betydelse, då det gäller att bestämma den aktuella kontanta ersättning, Canadas farmare skola erhålla för sin skörd.

Förutom det nämnda förekommer en stadigt stigande efterfrågan på vete i orienten. Detta innebär outsägliga möjligheter. Låt oss för ett ögonblick begrunda det förhållandet, att risätande nationer med många miljoner invånare nu börja att övergå till vete som deras förnämsta födoämne, och vi skola se, att Canada har en avundsvärd framtid för sig.

Otvivelaktigt råder också en glädjande förhoppningsfull stämning över hela detta vidsträckta land. **Calgary Herald** säger med anledning härav: "Låt oss nu taga för givet, att skörden utfaller till den stora belåtenhet, man nu har hopp om, så kommer inverkan därav på Canadas välmåga att bli större, än vad som erfarits genom någon föregående skörd i detta land." "Santa Claus borde nu först som sist börja med att hopsamla extra strumpor," säger **Regina Post** och framhåller vidare, "att minuthandlarnas dag nu åter står för dörren efter två års väntastid." "Om prärielfarmarna göra det gott i år, såsom de med all sannolikhet komma att göra, så kommer deras välmåga att uppliva och stärka hela landets kommersiella liv," försäkrar **The Whig**, Kingston, Ont. **Toronto Globe** instämmer i samma jubelton och säger, "att prärielfarmarna i år komma att förfoga över en mycket större penningsumma, än vad de gjort på länge," och framhåller som betydelsefullt, att "de skola vara fria att införa större delen av sina inkomster i de reguliära affärskanalerna" på grund av deras "väsentligen reducerade skulder." **Calgary Herald** instämmer uti att "västerns köpkraft i år kommer att bli större, än vad den varit under flera år." **Graphic**, Portage la Prairie, påvisar, att Canadas jordbruk "änyo skall bevisa sig vara grunden till landets välmåga," och och **Observer**, Sarnia, Ont., väntar, att skörden skall göra mer för Canada, än allt annat, som kunde hända." **Financial Post** erkänner, att "den agrikulturella faktorn inom affärsvärlden är substantiellt konstruktiv."

I och med en god skörd har icke blott vår ekonomiska struktur blivit förbättrad; en sådan skörd har också ett befrämjande inflytande på folkets allmänna tänkesätt, åtgärder och politiska åsikter. Det är en stor skillnad på ett folk, som uppvärmts av optimism, och en nation, som nedslagits genom pessimism. Det förra går framåt till lugn och succé, den senare sjunker ned i apati och tillbakagång.

Det faktum, att våra skördar börjat söka sig ytterligare en utkörsdörr förutom den östra, är också av stor betydelse. Vancouver kommer i år att spela en större roll än någonsin som utskeppningshamn för vår exportabla säd, tack vare de åtgärder, som genom den nuvarande federala regeringens åtgärder vidtagits för passande magasinering av säden.

Veteringen kommer även att vara farmarna till stor nytta, då det gäller att erhålla högsta möjliga ersättning för deras å skörden nedlagda arbete, en ersättning som vore otänkbar förutom det ordnade marknadsföringssystem, veteringen nu instituerat.

När vi besinna allt detta, ha vi intet annat alternativ än att känna oss nöjda och hoppfulla, ty säkerligen ha vi nu nått krönet av den uppförsbacke, som vi med stor möda sökt taga oss uppför under de senast förflutna åren, och framför oss ligger en ny, ljusare tid. Den ekonomiska betydelsen av årets skörd är med få ord den, att den gröda, som nu inbergas, kommer att placera Canada på stadiga ekonomiska fötter igen. För att nå detta mål ha de mer ansvarskännande medborgarna strävat bittida och sent, men om någon är värdig ett särskilt erkännande för ådagalagd ihärdighet, så är det just **västra Canadas farmare.** Utan att knota, utan att ropa på den bestående ordningens störtande, utan att föreskriva några som helst patentkurer för våra ekonomiska åkommor ha de arbetat, väl vetande, att välmåga kan endast frambringas ur jorden och med villiga händers arbete. Bra gjort, du idoge odalman!

FÖRENTA STATERNA ORUBBLIG.

Av prof. C. H. Lager.

Den fulla supfrihetens idealistiska andar ha "tuff times." Från världens mest undangömda hörn ha de under tre års tid med passionerade blickar blängt på Förenta staternas drastiska försök att utrota brännvinsinsmugglingen och omlägga nationen på nykterhetsprinciper. Som svampar i skogen ha olycksprofeter växt upp. Och även i Kanada, där svenskarna stå rätt så obevekliga i favör av totalförbud, ha vi ej saknat törstande intelligenser, som profeterade snabb och oåterkallelig återgång till supfrihet i U. S. Men Förenta Staterna vet, vad det gör, och menar, vad det gör, och genomför målmedvetet sina föresatser trots skrik och brottsliga intriggr från egna eller andra länders kapitalstarka brännvinsmagnater.

"Manufacturers' Record," en ledande finansiell journal, har i dagarna publicerat ett dokument, som visar, att en ny epok inträtt i Amerikas ristaria. Tre år sedan frågade Record flera hundra affärsmän, universitetslärare och professionella ledare, vad de troddé angående prohibitionen och publicerade deras svar. Dessa svar uppdagade, att 98.5 procent voro i favör av "enforcement" av en eller annan sort, 85.5 procent för strikt prohibition, 7 procent för bier och vin, 2.75 procent ovissa och 1.5 procent bestämt emot.

Rätt mycket vatten har runnit under bron — det vore mera tillbörligt att säga, att rätt mycket visky ha strömmat in i landet — under de senast gångna tre åren. De, som ängsligt önskade se förbudet upphävt, säga, att bootlegging och rumrunning är värre nu än någonsin. Det gives ock flera exempel på imponerande supfrihetsförsvarare, som under dessa tre år ha helt ändrat övertygelse och nu stå för totalförbud. På grund av vad som hänt sedan 1922, utmanade vissa brännvinsintressen "Manufacturers' Record" att upptaga ny omröstning bland samma personer, vilkas uppfattning publicerades 1922.

Utmaningen accepterades. "Svaren," säger Record, "äro nästan totalt i favör av totalt rusdrycksförbud. Endast några enstaka brev antyda, att sentimenten modifierats. Dock, ingen är emot förbud, det är endast fråga om resultaten och bästa sättet att enforcera förbudet. Under dessa tre år ha således alla dessa representativa personers övertygelse förblivit, praktiskt sett, oförändrad.

En av Records slutledningar förtjänar att ordagrant citeras: "Många av dessa tusentals inkommande brev från tillförlitliga och inflytelserika personer genomströmmas av den förvissningen, att de enda, som bryta förbudet i nämnvärd grad, äro män och kvinnor, tillhörande societeten och de rika och som önska bli betraktade som de respektabla och aktningsvärda i samhället. Arbetarskarorna lovprisa enhälligt de resultat, totalförbudet redan under dessa tre försöksår åstadkommit, ty deras hustrur och barn få nu mat, kläder, komfortabla hem och mera trevnad för de pengar, som förut gingo till krogen och dess följder. Industriella ledare, ansvariga för hundratusentals arbetare, äro absolut och entusiastiskt enstämmiga rörande denna punkt. Å andra sidan läser den verkställda omröstningen en obarmhertig fördömelsedom över män och kvinnor av socialt och finansiellt anseende, vilka ej åtlyda lagarna utan bryta dem endast för personlig, självisk gratifikation."

Bootlegging och rumrunning bevisa varken rusdryckslagarnas svaghet eller folkets disrespekt för dem. Detta kriminella elände beror väsentligen på Europas, synnerligast Englands och Kanadas brännvinsmagnaters sammansvärjning att på varje upptänkligt sätt — huru brottsligt och samhällsruinerande det är, betyder intet för dem — insmuggla visky och uppmuntra bootlegging och lagbrott. Kanadensiska gränsen, från Oceanen till Stilla havet, har en hel armé av karaktärsruttna, skamlösa wiskyagenter, engagerade av magnater, som regeringen borde sätta inom lås ock — skjuta. Nu börjar U. S. på att skjuta "rumrunners," och en svensk, engagerad i denna för varje hederlig svensk fördömliga trafik, "gick" för en kula på kanadensiska gränsen för ej länge sedan. Huru ivrigt och målmedvetet arbetade ej brännvinsintressena i Kanada, innan de slutligen fingo förbudet därupphävt, brännvinsfloden lösslappt och — som det hette — "a government controlling the liquor traffic," som snarare borde ha hetat "a liquor traffic controlling the governsment"? Att förbjuda dryckenskap var ju att fråntaga folket dess gudaborna "fria vilja." kantänka. Just som om en brännvinsslav hade fri vilja inför rusdrycksbegäret! Men att nykterhetsfolket också ha en fri vilja, som kräver respekt, det bryr krogligan sig ej om. Vi, som ej supa, måste, antingen vi vilja eller ej, betala dårhus, sjukhus, fängelse, polis, mat och kläder för drinkarens utsvultna och misshandlade hustru och barn samt stats- och kommunalutskylder, som den utarmade och för normalt arbete underminerade ej kan möta. Att nykterhetskämparna, som måste bo i drinkaresamhället, också ha en fri vilja och personliga rättigheter, ja, "det hör inte dit," sa' tjuven om rättvisan.

Det framgår ock tydligt av Record, att den kraftiga våg av allmän välmåga, som under de senaste åren vällt fram över Förenta Staterna, särskilt inom dess industriella liv, under det europeiska länder, dränkta i rusdrycker och krigsskulder, söka sända sina utsvultna skaror till U. S., ej beror så mycket på Förenta staternas senare inträde i kriget utan långt mer på totalförbudet, som ökat ömsesidigt förtroende inom affärsvärlden, folkets arbetskraft, produktionen av verkliga samhällsvärden samt arbetarskarornas köpkraft.

Utrymmet tillåter oss endast att citera några enstaka svar, som Record mottagit. En stor automobilfabrik, som granskar förbudet endast från social och ekonomisk synpunkt, säger genom sin president: "Återinförandet av supfriheten komme att göra automobiltrafiken, som numera fyller våra städer och landsvägar, ytterst farlig och komme att i hög grad omöjliggöra försäljningen av billiga bilar, emedan penningarna, som nästan varje arbetarefamilj nu utgiver för en billig men komfortabel bil, komme att gå över salondisken som i "den gamla goda tiden" och familjen finge gå utan bil." En annan, talande i samma riktning, säger: "Om saloonerna återinfördes, komme automobilerna, som under de sista tre åren införts i en så oerhörd mängd, att så öka faran för liv, att den närvarande biltrafiken helt enkelt bleve en omöjlighet."

Dr J. H. Holmes svarar: "Det har aldrig i något land funnits en förbudslag, som fullt enforcerats. Män, som trafikera i denna industri, ha alltid varit brottslingar och måste bekämpas såsom sådana. Enforceringen i dag, ehuru vi nu kämpa för totalförbud, uppnår mycket fördelaktigt det standard av enforcering, vi hade 25 år sedan, då vi endast strävade efter regulering. Om jag måste välja mellan en lagbrytande bootlegger och en lagbrytande krögare, föredrager jag den förre. Om lag måste nullifieras eller modifieras, emedan den brytes, huru många av de lagar, som i dag kontrollera Amerikas städer eller stater, kunde då fortfara att existera?

Slutligen citera vi ett brev från prof. Carver vid Harvard universitet: "Min uppfattning rörande totalförbud har ej ändrat sig, sedan jag skrev Eder ett brev i detta ämne tre år sedan. Ej heller har min uppfattning om Förenta staternas folk förändrats. Det har många fel och svagheter, men ingen, som något känner amerikanen, skall kunna påstå, att han blir knäsvag inför svåra uppgifter."

C. H. Lager.

Boston, Mass., den 18 aug. 1925.

Zam-Buk

RÄDDAR FÖRGIFTADE LEMMAR!

Det var just en elak fotled, som kunde hända vemsomhelst. Men det tjänar att visa, hur snabbt blodförgiftning utvecklas, om ej skadade vävnader få skydd av det antiseptiska Zam-Buk.

Mrs. A. Harrison i Place-de-Arms, Kingston, Ont., skriver: "Under hushållsarbetet skadades min vänstra fotled av ett skarpt föremål. Strumpfärg kom i såret och dess förgiftade tillstånd oroade mig. Min fotled blev bättre, så snart jag brukat Zam-Buk. Detta underbara läkemedel fördrev all smärta, svällning och inflammation. Det läkte fullkomligt."

Bruka även Zam-Buk för eksem, blemmor, finnar, bölder, abcesser, sår, brännsår, skällning etc.

Nickelaffären fullföljes ej i domstol.

(Forts. fr. sid. 1.)

ingriper, så får venstres regering ingripa för att släta över skandalen.

En av nickelkommissionens medlemmar, redaktör Buen, har intervjuats med anledning av beslutet och förklarar, att han icke är förvånad däröver, ty han var beredd på det värsta. "I kommissionen ha vi," säger han, "avgivit en framställning av sakens moraliska och ekonomiska sidor. Vi tänkte då på att det sätt, varpå Eyde och Börresen mottagit summorna, är i strid med gällande lag, men det var nästan omöjligt att bringa reda i saken. Vi måste undan för undan draga fram de nödvändiga upplysningarna liksom med tång. Materialet var ju så överväldigande, att jag mycket väl kan förstå, att åklagarmyndigheten dragit sig för att på allvar taga itu med saken." På fråga om huruvida beslutet innebär, att exempelvis dr Eyde nu blivit rentvådd, svarade Buen: "Nej, man kan härvidlag använda ett uttryck, som en gång en känd advokat använde, då han inför rätten försvarat en anklagad: 'Jag har nu lyckats frikänna dig, men rentvådd blir du aldrig.' "

GALENSKAP.

Humoresk av Joseph Swanson.

Mina damer och herrar!

Tillåt mig meddela, att jag är — galen.

Inte att jag har blivit utan har varit, är och blir galen. Därmed vill jag inte påstå, att denna min fnoskighet är farlig för den allmänna säkerheten. Långt ifrån! Ity f. n. så lider jag blott av något som går under benämningen skrivgalenskap.

Jag har varit galen så länge tillbaka, så det börjar bliva ganska svårt att påminna sig allt. Redan i vaggan började galenskaperna. Så påstår åtminstone min kära mamma. Hon säger nämligen, att "jag var det tokroligaste lilla bylte, som någonsin var klätt i en linda."

Sedermera blev jag sötsaksgalen. Det var en förskräcklig åkomma. En tandläkare lyckades emellertid komrera mig från detta.

Se'n kom läsgalenskapen. Fenimore Coopers indianromaner intogo vanligen platsen där bibliska historien skulle hava varit. Min lärares smidiga rottingdans på ryggtavlan — stället längre ner ej att förglömma! — underkuvade i en viss mån denna min romantiska galenskap.

Åren flögo, och så uppsteg inom mig den första embryoniska kärleken till dem som kläda sig i kjolar. Detta benämnes tösgalenskap.

Ack, hur tokig jag ändock var på den tiden! Med hänsyn till alla de ärade läsarinnor, som otvivelaktigt studera denna icke så galna utläggning om galenskap över huvud taget, tvingas jag utelämna episoder. Någon av damerna skulle törhända draga sig till minnes, vilka heliga bedyranden om evig salighet i äktenskapets sjunde himmel, som utlovades av denne skrivgalne "pojkvaskern" — Försiktighet framför allt!

Vi äro alla galna. Jag skall nedan giva eder en liten översikt över galenskapens uppkomst.

Naturligtvis skedde detta i paradiset. Här bör jag kanske upplysa om att den enda människa, som någonsin har varit riktigt klok, var — allas vår fader Adam. Ända upp till det ögonblick moder Eva blev skapad — modegalen. De där välsignade fikonlöven framalstrade nämligen hos honom en sjukdom, som sedermera fick diagnosen "kvinnogalenskap." Karlen började ju springa som en besatt efter sin fikonlövsdekorerade bättre hälft. Det kommer ni väl ihåg?

Well, en vacker dag blev han trött på detta, precis som vi trogna avbilder bruka bliva på våra hustrur.

Vips fick hon ett nytt anfall av modenycker och skickade ut sin man att fånga leoparder. Han lyckades — vad förmår inte en stackars kärlekskrank hanmänniska utföra, när HON befallt! — över hövan väl. Kort därefter sågs Eva strutta omkring utstyrd i en skinndräkt, vilket som vi alla veta är och utgör betydligt mera än vad våra dagars flappergina modersfrön ha på sig — åtminstone under sommaren.

De olika galenskaper, som sedermera uppstodo, kunna räknas i legio. Exempelvis må anföras, att våra största uppfinnare äro galna. Hur började deras klättring mot anseendets höjder? Jo, vanligen med: "Kasta ut honom! Han är ju splitt galen!"

Allt s. k. "sunt förnuft" stöder sig i de flesta fall på en viss portion galenskap. Beethoven — den odödlige kompositören — begagnade sig av cirka fyra ämbar iskallt vatten, när han varje morgon shamponerade sitt notuppfylda tankemagasin. Strindberg var också tokig, det känna vi till. Edgar Allan Poe "såg syner." Chopin led av en utvecklad kvinnogalenskap parad med en till vansinnighet uppdyrkad åtrå efter vissa saimuleringsmedel. Och så vidare.

Vi äro alla galna. Världen lever och rullar fram i rymden understödd av denna galenskap. Fy, vad skulle väl vår korta jordevandring bli, om inte en och annan tokrolig episod hände? Intet, mina vänner! intet!

Ni, som läser detta, är också galen. Någon riktigt klok människa läser nämligen inte gärna en epistel om — galenskap. Som sagt, ni är också tokig — i mer eller mindre grad.

Tror ni inte det?

SKÖLA ÖKNARNA BLIVA FRUKTBÄRANDE?

Nya kolonisationsfält.

Kunna de stora tropiska och subtropiska öknarna, som omfatta sammanlagt 8 miljoner engelska kvadratmil, bli av värde nu, då möjligheten för deras utforskande och för transport av deras produkter i så hög grad ökats genom flygmaskinens utveckling? frågar National City Banks i New York statistiker O. P. Austin i en av Svensk-Amerikanska Nyhetsbyrån efter Foreign Press Service återgiven artikel.

Författaren erinrar om, hurusom det område i U. S. A., som tidigare var känt under namnet Den stora amerikanska öknen, under de senaste åren försvunnit från landets kartor, genbmdragits av järnvägslinjer och fått ett stort antal städer och byar. Varken flygmaskinen eller automobilen hade uppfunnits, när U. S. A. såg sig i stånd icke blott att utplåna Den stora amerikanska öknen från kartan, utan ur densamma utvinna guld, silver, koppar och petroleum för miljoner dollars värde och genom bevattning satte den i stånd att producera födoämnen från en yta, so mtidigare ansetts ofruktbar.

De järnvägar, som byggdes tvärs genom denna öken, tillkommo icke i avsikt att erövra densamma, utan ändamålet med dem var från början att få förbindelse mellan de fruktbara trakter, som omgåvo öknen i fråga. Man behöver emellertid vatten vid järnvägsbygget, och detta vatten måste transporteras dit tågledes, ända tills ingenjörerna kommo på idén att borra efter vatten genom den torra jordytan. På ett djup av mer än 1,000 fot påträffades också enorma kvantiteter vatten, som blev av stort värde både för jordbruket och gruvdriften och samtidigt fyllde järnvägens behov. Småningom uppväxte talrika gruvstäder och gruvsamhällen, som beredde avsättningsmöjligheter för det jordbruk, som möjliggjorts genom upptäckten av de nya källorna.

Den stora amerikanska öknens förvandling till ett fruktbart område väcker föreställningen om att öknarna i andra delar av världen ha stora framtida utvecklingsmöjligheter. Sahara med en areal av 3½ miljoner kvadratmil kontrolleras nu praktiskt taget av europeiska länder. öknarna i Mindre Asien ha en yta av omkring 100,000 eng. kvadratmil o. s. v., och ehuru Australiens företagsamma folk redan ansenligt minskat sina ökenområden genom artesiska brunnar, finnas fortfarande stora ökenvidder kvar där, vilka kunna förvandlas till fruktbara områden genom vetenskapliga metoder.

Och nu, då man lärt att erövra dessa områden medelst flygmaskiner, luftskepp och automobiler och på så sätt övervunnit de svårigheter ,som deras utforskande tidigare erbjöd, är det väl på tiden, att de stora ofruktbara vidder, som löpa parallellt norr och söder om ekvatorn, börja bidraga till fyllandet av människans behov och till de länders välfärd, inom vilkas gränser de äro belägna.

Förbudspolisen i Buffalo har den senaste tiden företagit en serie av raids och därvid häktat ett 50-tal personer.

Skandinaver i Saskatchewan

DEN skandinaviska rasen har länge varit känd att vara speciellt lämpad för alla förhållanden i Saskatchewan. Gångna rekord av vad de uträttat i skiljda sysselsättningar och särskilt inom agrikulturen ha varit tillfredsställande för alla, som äro intresserade i provinsens välfärd. Med stadigt mod och uthållighet ha de uthärdat obehagligheter och svårigheter så vanliga i ett nytt land och i de flesta fall ha de gått ut därur som framgångsrika och välmående farmare, som affärsmän eller professionella män, hur det nu fallit sig.

Saskatchewan har ingen avsikt att missrepresentera utsikterna för nykomlingarna, som komma inom deras gränser, men kan lätt erbjuda nya hem och ett levebröd till dem, som äro villiga att hugga i själva. För den late finnes intet rum. Provinsen erbjuder en varitet av Yarmland från den rena, öppna prärien i söder till de skogbeväxta distrikten i norr, de senare äro mycket lämpliga då de blivit röjda. Frihemman finnas ännu i norra delarna av Saskatchewan, andra farmar kunna er hållas till lågt pris. Skatter, som alltid äro en viktig sak, då det gäller att köpa land, äro lägre i Saskatchewan än i någon annan västern provins eller i någon stat i Amerika. Primär skolundervisning finnes praktiskt taget vid dören, enär provinsen är väl försedd med fria skolor öppna för alla barn. Skolor för högre undervisning finnas etablerade i de flesta lokala centra, under det att ett universitet finnes för dem, som så önska. Klimatet är en av ljuspunkterna, som borde appellera till prospektiva nybyggare, enär det erbjuder långa dagar av solsken och vintrar, som fast de äro kalla och friska, dock äro hälsosamma och livgivande. Goda grannar och många tillfällen kunna finnas för den idoge mannen, som önskar att skapa ett komfortabelt hem för honom själv och familjen.

Vidare upplysningar om provinsen, dess tillgångar, och möjligheter kunna erhållas genom att tillskriva THE COMMISSIONER, BUREAU OF LABOUR AND INDUSTRIES, REGINA, SASKATCHEWAN.

Vinster från Mejeriskötsel

ökas genom att gallra ut de sämre korna. Nu är tiden att verkställa edra prov samt bli kvitt snyltgästen. Redskap för undersökning erhållas till lägsta priser med fullständiga instruktioner. Tillskriv vårt Production Department, Box 790, Moose Jaw.

Vi föra också Wyandotte Cleanser i fem pound säckar för er bekvämlighet. Köp det från er närmaste bransch. Rena kannor betyder högre gradering.

Saskatchewan Creamery and Ice Cream Co., Ltd.

Filialer: Assiniboia, Carlyle, Carnduff, Empress, Gravelbourg, Maple Creek, Moose Jaw, Regina, Shaunavon, Swift Current, Wolseley.

Lär Stenografi

Det är alltid efterfrågan på goda stenografer, särskilt dem undervisade av

SUCCESS BUSINESS COLLEGE

Regina, Sask.

Skriv efter upplysningar till Dept. I.

ADVOKATER

Privat tel. Sh. 5/36; Kontor A4963

Skandinavisk Advokat

W. J. LINDAL, B.A., L.L.B.

Jurist, Solicitör, etc.

Lärare Manitoba Law School.

Great West Permanent Bldg.

Doyle, Costigan & Co.

Advokater, juridiska ombud, notarier, etc.

845 Somerset Bldg., Portage Ave.

Winnipeg, Man. Phone A1618

O. C. Boness, B.A.

Jurist & Solicitör

Skandinavisk advokat

106 Adams Bldg.

EDMONTON, ALTA.

Plågas icke mer

av dålig mage, då äkta Linfröextrakt av östersunds-magasinets i Stockholm välkända tillverkning finnes. Detta medel botar absolut magsjukdomar, såsom magsyra, magkatarr, magsår, dålig matsmältning, trög avföring och därmed följande svindel, mattighet, tryckande känsla i maggropen, sveda i bröstet, sömnlöshet m. m. Rekommenderas av hrr. läkare. Pris per paket $.120.

Mrs. J. Halverson,

1413 ADAMS ST., N. E.

MINNEAPOLIS, MINN

INGEN APLAG I GEORGIA

Ett förslag om förbud mot evolutionsundervisning vid Georgias publika läroanstalter nedröstades i dagarna av statens representanthus.

Representanten Lindsay, som talade för sitt amendement, betecknade University of Chicago som huvudsakliga källan till evolutionsundervisningen i hela landet och framhöll mordet på gossen Franks som ett vetenskapligt experiment och en direkt följd av evolutionsstudiet. Han avslutade sitt anförande med följande tirad: "Jag kommer aldrig att tillåta någon smart Aleck att lära mina barn, att människan härstammar från en groda eller en apa. När en man blir så klok, att han icke kan tro på bibeln, så är han också för klok att kunna inse, att han själv är en åsna."

FARMARE, SEN HIT!

Ung, nykommen svensk, som är arbetsvillig önskar arbete å farm, helst ej så långt från Winnipeg. Skriv och meddela betalningsvillkor till

OTTO JOHANSON,
C-o 325 Logan Ave.,
Winnipeg.